BAŞKAN KİM İL SUNG'UN ANILARINDAN
SEÇMELER

DEVRİMCİ YAŞAMIN İLKELERİ

BAŞKAN KİM İL SUNG'UN ANILARINDAN
SEÇMELER

DEVRİMCİ YAŞAMIN İLKELERİ

Çevirenler : Asım Yenidünya & Can Uğur İnanç

KFA TÜRKİYE 2022

DÜNYANIN TÜM İŞÇİLERİ, BİRLEŞİNİZ!

İçindekiler

1. Ülke ve Devrim.....6
2. Parti ve Kitleler.....21
3. İdeoloji ve Teori.....24
4. İnsanlar ve Hizmetkârları.....32
5. İnsan ve Yaşam.....35
6. Askeri İşler ve Komuta.....40
7. İnanç ve Yükümlülük.....42
8. Güven ve Yoldaşlık.....52
9. Gelenekler ve Ardıllık.....59

1. Ülke ve Devrim

Harap olmuş bir ülkede ne toprak ne de insanlar huzur içinde kalabilir. Yıkılmış bir ülkede evlerin çatıları altında, ülkelerine ihanet ettikleri için ödül olarak lüks içinde yaşayan hainler bile huzur içinde uyuyamayacaklardır. Yaşıyor olsalar bile, hayvanlar bile aynı kalamaz, dağlar ve nehirler aynı aksa bile, güzelliklerini koruyamazlar.

Bir gerçeği diğerlerinden önce algılayan kişiye öncü; ülkesini trajediden kurtarmak için zorluklara karşı mücadele eden kişiye vatansever; gerçeği göstermek için kendini ateşe veren ve insanları harekete geçirerek adaletsiz toplumu deviren kişiye devrimci denir.

Ayrılmadan önce babam Nam Tepesi'ndeki Yeşil Çam adlı bir şiir yazdı. Şiir, parçalara ayrılsa bile savaşmaya devam ederek üç bin ri'nin ipek işlemeli topraklarına yeni bir bağımsızlık baharı getirme konusundaki kesin kararlılığını ifade ediyordu.

Büyük bir gücün küçük bir ülkeye sempati duyması ve ona özgürlük vermesi için tarihsel bir örnek yoktur. Zayıf bir ülkenin

insanlarına bağımsızlık hediye verilmez. Bir ulusun egemenliği ancak o ulusun bağımsız çabaları ve yılmaz mücadelesiyle elde edilebilir ve korunabilir. Bu, yüzyıllar ve nesiller boyunca kanıtlanmış bir gerçektir.

Birinci Mart Halk Ayaklanması, ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde halk kitlelerinin kazanması için, devrimci bir partinin önderliğinde doğru bir strateji ve taktikle örgütlü bir şekilde mücadele etmeleri, dalkavukluğu tamamen reddetmeleri ve kendileri için güçlü bir devrimci güç hazırlamaları gerektiği konusunda ciddi bir ders olmuştur.

İnsan yaşamı boyunca pek çok üzüntü yaşar. Bunların en büyüğü, vatansız bir insan olarak ülkesinden ayrılmanın üzüntüsüdür.

Bir devrim yalnızca birkaç özel insan tarafından gerçekleştirilmez. Eğer ideolojik olarak uyandırılır ve iyi bir etki altında bırakılırsa, herkes dünyanın yeniden şekillendirilmesi için verilen devrimci mücadelede seçkin bir hizmet sunabilir. Sadece kendilerini bedenen ve ruhen ülkeye adamış olanlar, ağlayanlar, gülenler ve kanayanlar; anavatanlarının onlar için ne kadar değerli olduğunu gerçekten anlıyorlar.

Dünyanın neresinde yaşarlarsa yaşasınlar, ülkesini ve milletini gerçekten sevenler, doğdukları ve atalarının mezarlarının bulunduğu vatanlarını ziyaret edeceklerdir. Ayrılırken farklı görüşlere sahip olanlar bile bir gün tekrar buluşacak ve duygularını birbirleriyle paylaşacaklardır.

Yeni ideolojinin özünü çabuk kavramam, vatansız bir halkın evladı olarak duyduğum üzüntü ve öfkeden kaynaklanıyordu. Ulusumuzun katlanılmaz sefaleti ve sıkıntısı beni erken olgunluğa götürdü. Acı çeken ülkemin ve yurttaşlarımın kaderini kendi kaderim olarak kabul ettim. Bu bana ulusuma karşı büyük bir görev bilinci kazandırdı.

Gerçek milliyetçiliğin, homojen ulusumuz için vatanseverlik anlamına geldiği değişmez bir gerçektir. Bu nedenle, gerçek, yurtsever milliyetçilerle birlik ve işbirliğine her zaman büyük önem verdim ve bu birlik ve işbirliğini devrimimizde zafer için kesin bir garanti olarak gördüm.

Devrimciler için cezaevinin bir mücadele alanı olduğu söylenebilir. Hapishaneyi sadece mahkumların kapatıldığı bir yer olarak gören kişi işte o zaman özgürlüğünü kaybedecek ve hiçbir şey yapamayacaktır. Ama eğer kişi onu dünyanın bir parçası

olarak düşünürse duvarlarla çevrili dar bir alanda bile devrim için faydalı şeyler yapabilecektir.

Bir ulusun kaderi ancak ülkesini seven ve ulusuna değer veren tüm güçlerin birliği ve mücadelesiyle kurtarılabilir.

Siyaset kapsamlı, devlet adamları ise geniş görüşlü olmalıdır. Eğer siyaset kapsamlı değilse, tüm insanları kucaklayamaz. Eğer devlet adamları geniş görüşlü değilse, halk onlardan yüz çevirir.

Eğer biri devrimin tanımını hazır bir kalıba sıkıştırırsa, dogmatizme sapacaktır. Önemli olan kalıplar değil, fiili durumdur. Komünistler, klasiklerde veya başka bir yerde bulunmasa bile, ülkedeki fiili duruma uygun bilimsel bir tanımı tereddütsüz kabul etmelidir.

Tepeden tırnağa silahlanmış güçlü düşmanı, Mançurya'da sıfırın altında 40 dereceye varan şiddetli soğukta 15 yıldan fazla bir süre savaşarak yenebildik, çünkü halk denen güçlü bir kalemiz ve kitleler denen sınırsız bir okyanusumuz vardı.

Devrim, doğal olarak, kişinin kendi iradesi doğrultusunda bağımsız olarak başlattığı bir girişimdir. İnsan, kendi inancı ve

amacı doğrultusunda hareket etmelidir, bir başkasının diktesiyle değil. Bu nedenle, devrimimiz için yol gösterici ideolojiyi kendimiz geliştirdik ve Partimizin doğuşu olan Kahrolsun Emperyalizm Birliği'ni bağımsız olarak kurduk.

Eğer bir insan hayatı bir zevk olarak görüyorsa, devrim yapamaz ve sadece yonca içinde yaşamaya çalışır. Eğer bir insan insana yakışır bir yaşamı tercih ederse, zengin bile olsa devrime katılır.

Bir devrimcinin yaşamının kitlelerin arasına girmesiyle başladığı söylenebilir ve devrimin başarısızlığı da kitlelerin gücüne inanmamak ve onlarla kaynaşmayı ihmal etmekle başlar.

Halkı refaha kavuşturmayı, halkın refahını artırmayı ve halkın desteğiyle başlatılan devrimi gerçekleştirmeyi onlara karşı borcumu en iyi şekilde ödemem ve hediyem olarak görüyorum. Halka böyle bir katkıda bulunana kadar kimse bir komünist olarak görevini yerine getirdiğini söyleyemez.

İşçilerin söylediklerini dinlediğimde üç ders çıkardım. Birincisi, eğer bir devrimci halkın duygularını iyi bilmek istiyorsa, her zaman kitlelerin arasına karışması gerektiğiydi; diğeri, bir devrimci, silahlı mücadeleye başlamadan önce, kitleleri siyasi

olarak uyandırma ve örgütleme işini hızlandırmalıydı; ve bir diğeri de, kitleler bunun önemini tam olarak anlamadıkça ve aktif olarak katılmadıkça hiçbir mücadele biçiminin başarılı olamayacağıydı.

Sadece ülkelerini geri almak için kanlarını döken ve hayatlarını feda edenlerin, anavatanlarının ne kadar değerli olduğunu ve ona dönüş yolunun ne kadar çetin ve dolambaçlı olduğunu tam olarak deneyimledikleri söylenebilir.

Sol sapmacılar, gösterişli devrimci ifadeler ve maceracı sloganlarının pelerini altında, kendi ihtişamları ve koltuk sevdaları uğruna sürekli olarak kitlelerle alay etmekte, onları istismar etmekte ve aldatmaktadırlar. Bu bencil güdülerle kendilerini mücadelenin ön saflarında ilerleyen tanklar ya da zırhlı araçlar olarak tasvir etmektedirler. Böylece karşıdevrimciler solculuk pelerinini kullanırlar. Bu nedenle tüm komünistler her zaman son derece uyanık olmalı ve Solcuların Parti saflarında yer edinmesine izin vermemelidir.

Sol sapma gizli bir karşı devrimdir, Sağ sapma ise açık bir karşı devrimdir; Sol sapma zehirli bir mantardır, Sağ sapma ise kötü huylu bir tümördür. Sağcılar ve Solcular aynı ağacın altında uyurken farklı rüyalar görüyorlar, ama aslında aynı kökün

altındalar. Unutmayın ki bir bireyin solcu hatası kolektife zarar verir, ancak bir hükümet partisinin solcu hatası halkı kaybeder ve devrimi yıkıma götürür. Eğer bunu unutursak, sosyalizmi koruyamayız.

Devrim, belirlediği stratejik hedeflere ulaşmak için yeni durum ve koşulların gerektirdiği şekilde taktiklerini sürekli olarak yenilemelidir. Böyle bir yenilenme olmaksızın devrim durgunluk ve duraksamadan kurtulamaz.

Aşk ve bilimin sınırları olmadığı gibi, devrim de sınır tanımaz,

Benim değişmez inancım, gerçek bir komünistin gerçek bir vatansever olduğu ve gerçek bir milliyetçinin de gerçek bir vatansever olduğudur.

Japon emperyalistlerine karşı verilen çetin devrimci mücadelenin tarihsel dersi, ülkenin kaderinin ancak tüm ulusun birleşik çabalarıyla şekillendirilebileceğidir.

Biz başkalarını öldürmek için değil, kendimizi kurtarmak için silaha sarıldık. Anavatanımızı ve dostlarımızı kurtarmak; mücadelemizin amacı ve misyonu buydu. Silahlarımız sadece,

ülkemizi işgalleri sırasında ulusumuzu boğan ve halkımızın canına ve malına zarar veren düşmanı cezalandırmak için gerekli olduğunda kullanıldı.

Japon karşıtı devrimin gazileri, isimlerini tarihe bırakmak yerine tarih yazmak için savaştılar. Dağlarda savaşırken, gelecek nesiller tarafından hatırlanıp hatırlanmayacağımızı umursamadan tüm zorlukları aştık. Tarihe adımızı yazdırmak için silaha sarılmış olsaydık, şimdiki nesil tarafından Japon karşıtı devrimin tarihi olarak bilinen büyük bir tarihi başarıyı elde edemezdik.

Bu toprakların atasıymış gibi görkemli bir şekilde yükselen Paektu Dağı, Kore'nin sembolü ve ulusunun 5.000 yıllık tarihinin beşiğidir.

Genç Cumhuriyetimizin dünyanın "en güçlü devletine" karşı verdiği mücadelede kazandığı zafer, tüm halkı askere almamıza ve ordu ile halkın birliğine dayanmamıza, düşmanın ise çoğunlukla saf askeri gücü dayatmasına atfedilmelidir.

Bir insan devrimci olarak doğmaz; devrimci olarak büyür. Devrimci, yaşam ve mücadele savaşçısıdır. Devrimin gerçeği ve tarihin dersidir ki, bir devrimciye dönüşme süreci insandan insana

farklılık gösterse de, sağlam bir ideolojiye ve ateşli bir yurtseverliğe sahip olan herkes, doğru bir liderlik altında olduğu takdirde devrimci olabilir.

Ülkenin kaderinin tehlikede olduğu karanlık günlerde anavatandaki kahraman Japon karşıtı savaşçıların silah sesleri, bastırılmış ulusun ruhunu harekete geçirdi ve Japon emperyalizmine karşı devrimin zaferini müjdeledi.

Ülkemizin yeniden birleşmesi, hayatım boyunca değişmeyen tek inancımdır. Ulusal birleşme konusundaki duruşumuz, 5000 yıllık bir tarihe sahip olan ulusumuzun birleşik bir ülke olarak yaşayabileceği ve yaşaması gerektiğidir.

Kuzeyde, güneyde ya da denizaşırı ülkelerde, nerede yaşarsak yaşayalım, ne pahasına olursa olsun birleşik cepheyi başarmalıyız. Orman kanunlarının hüküm sürdüğü bu dünyada ulusumuzun hayatta kalmasının yolu, yaşamamızın, gelişmemizin ve bir olarak hayatta kalmamızın ebedi yolu yalnızca birleşik cephedir. Yurt içindeki ve yurt dışındaki yurttaşlarımıza söylemek istediğim budur.

Devrimci mücadelemizin ilk günlerinden itibaren tüm

düşüncelerimizin başlangıç noktası olarak Kore devrimine odaklandık. Fiziksel olarak yabancı bir ülkede olabilirdik ama ruhsal olarak vatanımızdan ve hemşerilerimizden hiç ayrılmamıştık.

Eğer bir insan dilinden mahrum bırakılırsa aptal olur ve eğer bir ulus dilinden mahrum bırakılırsa ulus olmaktan çıkar. Bir ulusun en önemli özelliklerinin ortak bir dil ve kan bağı olduğu tüm dünyada kabul edilmektedir.

Ortak bir dil, bir ulusun ruhudur. Bu nedenle, bir ulusun dilini yok ederek onu dilinden mahrum bırakmak, tüm üyelerinin dillerini kesmek ve onları ruhlarından mahrum bırakmak kadar acımasız bir eylemdir. Topraklarından ve devlet gücünden yoksun bırakılan bir ulusun elinde kalan tek şey dili ve ruhudur.

Bir savaşın ya da muharebenin önemi sadece askeri değil aynı zamanda siyasi önemiyle de belirlenir. Savaşın, siyasetin farklı araçlarla sürdürülen devamı olduğunu bilenlerin bunun nedenini kolayca anlayabileceklerine inanıyorum.

Devrim, uluslararası bir nitelik kazanmadan önce ulusal bir nitelik kazanır. Devrim bir birim olarak ulusal bir devletle

yürütüldüğünden, her ülkedeki komünistler kendi halklarının gücüne güvenerek ve devrimi kendi çabalarıyla tamamlayarak sarsılmaz bir kararlılık ve inançla mücadele etmelidir. Zor görevleri ancak öz-güven sayesinde başarıyla yerine getirebilirler. Bu benim kesin inancımdır.

Komünist olmayan insanlarla bile işbirliği içinde yeniden birleşmiş bir ülke inşa etmemizi sağlayacak ortak paydayı bulmalıyız. Ben bu ortak paydanın vatan sevgisi, millet sevgisi ve insan sevgisi olduğuna inanıyorum. Ülkemizi, ulusumuzu ve insanlarımızı seven insanlarla aynı havayı solumak ve yaşamak mümkün olacaktır.

Tecrübelerime göre devrim, birçok hayali ve yüksek idealleri olan insanlar tarafından gerçekleştiriliyor. Hayaller ve idealler icatların anasıdır.

Kadınların devrimin bir tekerleğini ileriye doğru ittiği iddiam sadece soyut bir kavram değildir. Japonlara karşı verilen kanlı devrimci mücadelenin tarihine ve Koreli kadınların özgürleşmesinin doğrudan bir katılımcısı ve mücadelelerinin bir görgü tanığı olarak kendi gerçek deneyimlerime dayanmaktadır.

Devrimimiz insanları dışlamayı değil, onları sevmeyi ve korumayı, aynı zamanda insan doğasını korumayı amaçlamaktadır. Bir insanı dışlamak kolaydır ama onu kurtarmak çok zordur. Ne kadar zor olursa olsun, hata yapanlara kendilerini affettirmeleri için bir şans vermeliyiz. Onlara güvenmeli ve gerçek bir insan hayatı sürmelerine yardımcı olmalıyız. Devrimin değeri ve büyüklüğü, insanları insan olarak ele alması ve yaşamlarını yenilemelerine yardımcı olmasında yatmaktadır.

Fikir veya mülkiyet farklılıkları insanları yargılamak için mutlak bir kriter olamaz. İnsanları yargılamanın en geniş ölçütü, ülkelerini ne kadar sevdikleri, uluslarını ne kadar sevdikleri ve diğer insanları ne kadar az ya da çok sevdikleridir. İnsana değer verenin milletini de sevmesi, milletini sevenin ülkesini de sevmesi bir kuraldır. Bu tartışılmaz bir gerçektir.

Zafere ulaşmış bir devrimi sürdürmek ve savunmak, devrimci kazanımları korumak ve pekiştirmek için elinden geleni yapmak, komünistlerin enternasyonalist görevi olduğu kadar ahlaki yükümlülüğüdür de.

Bir devrim için gerekli olan tek şey fikirler, irade ve disiplin değildir. İdeoloji ve ahlakın yanı sıra romantik duygular da

gereklidir.

Devrimcilerin sınavlardan geçmeye yazgılı oldukları söylenebilir, çünkü köhnemiş olanı değiştiren ve yeni şeyler yaratan devrimcilerin yaşamlarına her zaman sınavlar ve zorluklar eşlik eder. Sınavlardan korkan ya da onlardan kaçan bir insana devrimci denemez.

Devrim silah gücüyle yürütülmelidir ve ulusal bağımsızlık ve toplumsal kurtuluş için verilen her türlü mücadelenin sonu genel olarak silahlı mücadele tarafından belirlenir. Japon karşıtı devrimdeki zaferimizin temel faktörü, kendi bağımsız devrimci silahlı kuvvetlerimize sahip olmamızdı.

Bir ulusun gücü ve gururu silahlara dayanır. Güçlü bir ordu, yeniden canlanan bir ulus ve refah içinde bir ülke sağlar. Silahsız bağımsızlık düşünülemez. Silahlar paslanırsa, insanlar köle olur.

Benim görüşüme göre bir devrimcinin değeri, devrime karşı bağımsız duruşunun sağlamlığıyla doğru orantılıdır. Bağımsız duruşu ne kadar sağlamsa, prestiji de o kadar yüksektir. Bağımsızlığımız sarsılmaz olduğunda, devrim her zaman muzaffer olur.

Doğduğu yeri sıcak bir şekilde seven biri ülkesini de ateşli bir şekilde sevecektir ve böyle bir insan devrim yapma konusunda hevesli olacaktır.

Devrim sadece mücadele demek değildir; hem mücadele hem de yaşam demektir. Mücadele ve yaşamı birleştirmek ve mücadele yoluyla güzel bir yaşam yaratmak, böylece toplumsal ilerleme ve refaha ulaşmak, komünistlerin arzuladığı devrimdir.

Paektu Dağı'nda verdiğimiz silahlı mücadele sonucunda, egemenliğini kaybederek zedelenen ulusumuzun gururu daha da yükseldi. Bu devrimci gurur, Korelilerin daha önce besledikleri basit ulusal gururla kıyaslanamayacak kadar değerliydi. İşte bu nedenle halkımızın vatanına karşı duyduğu gerçek gurur ve sevgi Paektu Dağı'nda doğdu.

Kore'nin kurtuluşu, 20 yıl süren Japon karşıtı silahlı mücadelenin toplamı ve aynı zamanda yurtiçi ve yurtdışındaki geniş Japon karşıtı yurtsever güçlerin onlarca yıl boyunca ter ve kan pahasına ve büyük fedakarlıklarla yürüttüğü ülke çapındaki kahramanca direnişin sonucuydu.

Eğer hizip çatışmaları hüküm sürer ve hizipler yabancı güçlerle işbirliği yaparsa, bu durum ülkenin mahvolmasıyla sonuçlanır.

Bir anda kaybedilen bir ulusun egemenliğinin ancak bin yılda geri kazanılabileceği, Japonlara karşı 20 yıl süren devrim sırasında öğrendiğim önemli bir dersti. Yani bir ülkeyi kaybetmek kolaydır ama geri kazanmak zordur. Bir anda kaybedilen bir ülkeyi geri kazanmanın on yıllar, hatta yüzyıllar alması dünyanın acı bir gerçeğidir.

Bu nedenle gençlere sık sık harap olmuş bir ulusun ölmüş sayılacağını, vatansız bir halk olmak istemiyorlarsa ülkeyi savunmak için ellerinden geleni yapmaları gerektiğini ve köle olmamak için ülkeyi daha müreffeh hale getirmeleri ve savunmayı daha da yükseltmek için bir parça daha tuğla toplamaları gerektiğini söylüyorum.

2. Parti ve Kitleler

Devrimci faaliyetlerime halkın arasına girerek başladım ve bugün de halkın arasına karışarak devrim yapmaya devam ediyorum. Ben de halkın arasına karışarak hayatımı gözden geçiriyorum. Eğer

halkla teması bir kez olsun ihmal etseydim ve halkın varlığını bir an bile unutsaydım, gençlik yıllarımda oluşturduğum saf ve gerçek halk sevgisini sürdüremez ve halkın gerçek bir hizmetkarı olamazdım.

Bu nedenle, ne zaman yetkililerle bir araya gelsem onlara halkın arasına karışmalarını söylüyorum. Halkın arasına karışmanın vitamin içmek gibi olduğunu, bunu yapmamanın ise zehir içmek gibi olduğunu her zaman vurgularım.

Sadece masa başında oturarak halkçı bir kişiliğe ve halkın çıkarlarına uygun halkçı bir düşünce tarzına sahip olmak asla mümkün değildir. Boş konuşmalarla da bunlara sahip olunamaz. Bunlar ancak halkla doğrudan temas yoluyla elde edilebilir; böylece kişi halkın duygularını kendi gözleri ve kulaklarıyla bizzat görebilir ve kavrayabilir, bakışları, yüz ifadeleri, konuşma tarzları, jestleri ve davranışları, seslerinden bahsetmiyorum bile.

Bir devrimcinin yaşamının kitlelerin arasına girerek başladığı ve onlardan ayrıldığında bittiği söylenebilir.

Partinin devrimde genelkurmay rolünü oynadığı ve devrimde zaferin partinin rolüne bağlı olduğu herkes tarafından

bilinmektedir. Devrim tarihin lokomotifi ise, parti de devrimin lokomotifi olarak adlandırılabilir. Devrimcilerin partiye önem vermelerinin ve partiyi inşa etmek için canla başla çalışmalarının nedeni budur.

Yol gösterici fikir, liderlik çekirdeği ve kitle temeli - bunların bir parti örgütünün oluşumu için temel unsurlar olduğu söylenebilir. Biz bu unsurların hepsine sahiptik.

İlk parti örgütü olan Yoldaşları Toplama Cemiyeti, Partimizin embriyosu ve tohumuydu; partinin temel örgütlerinin oluşturulması ve genişletilmesinde bir ana organın önemine sahip bir örgüttü.

Devletin halkın iyiliği için katlandığı bir "zarar" bir kayıp değildir. Halkın refahı için ne kadar çok para harcarsa, Partimiz o kadar büyük mutluluk hisseder; ve çocukların iyiliği için ne kadar büyük "kayba" uğrarsa, devletimiz o kadar memnun olur.

Ordu ve halk arasındaki tek yürekliliği ve birliği Kore devriminde elde edilen en büyük başarı olarak görüyorum.

Halkın siyasi bütünlüğüyle ilgilenen yetkililer, kitlelerle aynı

havayı solumaktan bir an bile vazgeçmemelidir. Bu, halk kürek çekerken onların da kürek çekmesi, halk darı yerken onların da darı yemesi ve her şeyi onlarla paylaşması gerektiği anlamına gelir. Kitleler arasındaki çalışmalarını ihmal eden yetkililer, insanların duygularını ya da zihniyetlerini, taleplerini ya da özlemlerini anlamazlar.

Partimiz hayırsever bir siyaset yürütmektedir ve ülkemizde herkes hayırsever siyasetin nimetlerinden faydalanarak büyük bir aile içinde uyumlu bir yaşam sürmektedir. Bizim siyaset tarzımız, insanların fiziksel varlığının yanı sıra siyasi bütünlüğünü de gözetme misyonunu üstlenmiştir. Partimiz, onların siyasi sağlamlığına her şeyden daha fazla değer vermektedir.

Aynı ideoloji ve ideallere sahip insanlar bir araya gelerek bir örgüt, bir siyasi parti oluştururlar ve her biri bu kolektif içinde siyasi dürüstlük kazanır. Bu nedenle sayıları milyonları bulan kitlelerin siyasi saflığı bir anda örgütün, partinin can simidi haline gelir.

Sürekli dış saldırı tehdidi altındaki ulusumuzun sloganı büyük ulusal birlik olmalıdır.

Ulusun refahının, tüm halkın bu slogana ne ölçüde sadık kaldığına bağlı olduğuna inanıyorum.

3. İdeoloji ve Teori

Bir insan kendi sınıfsal konumunun ve çıkarlarının farkına vardığında, sömürücü sınıflardan nefret ettiğinde, sınıfının çıkarlarını korumaya hazır olduğunda ve ardından yeni bir toplum inşa etme kararlılığıyla devrim yoluna girdiğinde devrimci dünya görüşünü oluşturmuş sayılabilir.

Çalışma, devrimcilerin öz-kültürü için temel bir süreçtir ve toplumsal ilerleme ve kurtuluşa ulaşmak için zemin hazırlamada bir gün bile ara verilmemesi gereken temel bir zihinsel çabayı temsil eder. Jilin'de ilerici ideolojileri takip etme sürecinde öğrendiğim derslerden yola çıkarak, çalışmanın bir devrimcinin ilk görevi olduğunu şimdi bile vurguluyorum.

Ülkemizdeki devrimin ancak kendi sorumluluğumuzla ve kendi insanlarımızın çabalarıyla gerçekleştiğinde zafere ulaşacağına ve devrimde ortaya çıkan tüm sorunların bağımsız ve yaratıcı bir şekilde çözülmesi gerektiğine inandım. Bu, bugünlerde bilindiği şekliyle Juche fikrinin başlangıç noktasıydı. O dönemde,

ülkemizdeki özgül durumu ve sosyo-sınıfsal ilişkileri göz önünde bulundurarak, Kore devrimini anti-emperyalist, anti-feodal demokratik bir devrim olarak tanımladım ve silahlı düşman olan emperyalist Japonya'yı yenmek için silahlı mücadele verilmesi gerektiği yönünde bir mücadele politikası formüle ettim, ve ülkeyi özgürleştirmek için işçi sınıfının, köylülüğün, ulusal kapitalistlerin, dindarların ve Japonlara karşı olan diğer tüm yurtsever güçlerin Japon karşıtı bayrak altında toplanması ve harekete geçirilmesi ve hizip çekişmelerinden arınmış yeni bir devrimci partinin kurulması gerektiğini söyledim.

"Halk benim Tanrımdır" benim değişmez görüşüm ve sloganım olmuştur. Devrimin ve inşanın efendisi olan kitlelerin gücünden yararlanmayı gerektiren Juche ilkesi benim siyasi inancımdır. Bu, beni tüm hayatımı halka adamaya yönelten şey olmuştur. Çalışmayı ve örgütsel bir yaşam sürmeyi başaramazlarsa, kıdemli devrimciler bile zamanın gerisinde kalırlar. Her zaman halka inanmak, devrimci inançları her koşulda sürdürmek ve bağımsızlık çizgisine tutarlı bir şekilde bağlı kalarak geniş Japon karşıtı güçleri birleştirmek: bunlar Japon karşıtı devrimin zaferinin arkasındaki temel faktörleri oluşturdu.

Bağımsızlık nasıl insanın birincil niteliği ise, ulusun hayatta

kalmasını garanti eden birincil canlılık kaynağı da odur. Bağımsızlığın, bireylerin olduğu kadar bir ulusun, büyük bir topluluğun da yaşamını etkileyen temel faktör olduğu söylenebilir. Kimse bize bağımsızlık hediye etmeyecek ve bu bağımsızlık zamanın geçmesiyle kendiliğinden ortaya çıkmayacaktır. Onu kendi mücadelemizle kazanmalıyız. Sadece yorulmak bilmeyen, fedakâr bir ruhla mücadele edenler bağımsızlığı kazanabilir ve sonsuza kadar koruyabilir.

Hayatım boyunca ulusun onuru için mücadele ettim. Tüm hayatım boyunca ulusun onuru için mücadele ettiğimi söyleyebilirim. Milletimize zarar verenlere ve ülkemizin egemenliğini ihlal edenlere karşı asla merhamet göstermedim, halkımıza tepeden bakan veya onlarla alay edenlerle uzlaşmadım. Bize karşı dostça davrananlarla dostça ilişkilerimi sürdürdüm ve bize karşı düşmanca davranan ya da ayrımcılık yapanlarla ilişkilerimi kestim. Onlar bize vurduysa biz de onlara karşılık verdik; onlar bize gülümsediyse biz de onlara gülümsedik. Pastaya pasta, taşa taş; işte benim hayatım boyunca bağlı kaldığım karşılıklılık ilkesi budur.

Edebiyat ancak gerçeği temsil ettiğinde okuyucuyu güzel ve asil bir dünyaya götürebilir. Sanatın ve edebiyatın asıl misyonu

gerçeği yansıtmak ve kitleleri güzel ve asil bir dünyaya yönlendirmektir. Günümüz sanatının temel misyonu, insanlara bağımsız ve değerli yaşamları için gerekli olan gerçek düşünce, gerçek ahlak ve gerçek kültürü kazandırmaktır.

Bağımsızlık isteyen tüm ülkelerdeki devrimciler ve halklar için bir örgütün öneminin ölümsüz olduğu söylenebilir. Bir örgütün rolü zamanın değişmesiyle azalmaz, Devrimin zaferle ilerlemesinin ardından kitlelerin örgüt etrafında toplanması da ihmal edilmemelidir. İktidarı kazanırken de, iktidarı kazandıktan sonra bir devlet inşa ederken de, komünist bir toplum kurulduktan sonra bu toplumun inşasında kazanılan başarılardan yararlanarak devrimi sürdürürken de kitleleri bir örgüt içinde bir arada tutmak zorunludur. Devrim sınır tanımadığı gibi, kitlelerin bir örgütün arkasında birleşmesinin de sonu yoktur. Bu, toplumsal gelişmenin fizyolojisidir ve gelişmiş bir toplum inşa etmek isteyen herkesin büyük önem vermesi gereken bir yasadır.

Bir kitap, devrimci mücadelede güçlü bir silahtır. Bu silahın menzili sonsuzdur.

Kararları alanın insan olması, son tahlilde, her şeye karar verenin onun ideolojisi ve entelektüel yetenekleri olduğu anlamına gelir.

İnsanın ideolojisi ve entelektüel yeteneği çalışma yoluyla sürekli olarak geliştirilmelidir.

Çalışmaya hevesli olmayan insanlar arasından güçlü bir inanç sahibi bir insanın çıktığını hiç görmedim. İnançlarında zayıf olanlar arasından devrimci yükümlülüklere yoğun sadakat gösteren bir insan çıktığını gördüm. Aralıksız çalışma bir insana güçlü bir inanç verir.

Yoldaş Kim Jong Il, bir insanın anlayabildiği kadarını gördüğünü, duyduğunu, hissettiğini ve özümsediğini söylemiştir. Bu, derin anlamı olan bir aforizmadır.

İnsanlığa, yurttaşlarına ve ülkesine olan sevgi gökten zembille inmez. Sağlam bir ideoloji ve inanç temelinde büyür. Ahlaksız insanların insanlığı, yurttaşlarını ya da ülkelerini sevdiklerini hiç görmedim.

Ülkemizdeki sosyalizmi diğer ülkelerdeki sosyalizmden net bir şekilde ayıran şey, Partimizin ve devletimizin insanların ideolojik eğitimine maddi merkezli ekonomik inşadan daha fazla öncelik vermesi ve yalnızca iyi teknik ve pratik nitelikler değil, aynı zamanda iyi zihinsel ve ahlaki nitelikler de edinmiş gerçek

insanlar yetiştirmesidir. İnsana maddi zenginlikten daha fazla değer veriyoruz, bu nedenle ülkemizde sayıları giderek artan iyi insanları en değerli ulusal servet olarak görüyoruz.

Güçlüye tapınmak özel bir şey değildir. Her vakit zayıf bir kişi başkalarına özenir ve onların sırtından geçinmeye çalışır. Bu ne doğuştan gelir ne de gökten düşer. Kendi gücüne inanmayan ya da onu küçümseyen biri, ülkesine olan sevgisi ne kadar büyük olursa olsun, bir dalkavuğa dönüşebilir.

Dünyada her şeyi değiştirebileceğimize inanıyorum. İnsanları dönüştürmek, doğayı ve toplumu dönüştürmekten daha zordur, ancak çaba gösterirsek insanları da dönüştürebiliriz. İnsanoğlu doğası gereği güzel, asil ve adil olanı arzular. Bu nedenle, eğer onlara doğru eğitimi verirsek herkesi dönüştürebiliriz. İnsanların dönüşümü özünde insanların ideolojilerinin dönüşümü anlamına gelir.

İlerici ideoloji derken, insan sevgisinden, halk sevgisinden, ulus sevgisinden, ülke sevgisinden daha azını kastetmiyorum. Son tahlilde, insan vicdanı bu sevgide ifadesini bulur.

Bir insan öznellikten etkilendiğinde, kör hale gelir. Bugünlerde

bazı yetkililer kendilerini herkesin en bilgesi olarak görüyor ve astlarının fikirlerini önemsemiyor. Büyük bir yanılgı içindeler. Zhu-ge Liang ünlü bir yetenekti ama kitleler ondan daha bilge ve daha zekidir.

Bir çizgi ve strateji ancak geçerliliği herkesi ikna ettiğinde etkili olabilir. Eğer kitleler tarafından kabul görmezlerse, işe yaramazlar. Kitlelerin kalbi, adil, doğru ve şeffaf bir çizgi olmayan herhangi bir şeyde heyecanla çarpmayacaktır, hele ki en ufak bir hatanın herkese felaket getireceği askeri operasyonlarda.

Devrimin önünde ne kadar çok engel varsa ve durum ne kadar karmaşıksa, kendi çizgimize bağlı kalma ve bağımsız hareket etme tutarlı ilkesini o kadar sıkı bir şekilde koruyoruz. Komintern ile ilişkilerimizde olduğu gibi, komşularımızla ilişkilerimizde de her zaman bağımsızlık ve enternasyonalizm arasında uygun bir denge kurduk.

Tarih, devrim ilkelerini görmezden gelen ve sadece öznellik üzerinden hareket edenlere asla iyi bir gelecek sunmayacaktır.

Devrimin Juche karakteri nedir? Devrimi bağımsız bir şekilde, kendi muhakemesi ve kararının rehberliğinde ve kendi ülkesinin

özelliklerine ve özel durumuna uygun olarak yürütmek anlamına gelir.

Kişi ideolojik olgunlaşmamışlığının üstesinden eğitim ve devrimci pratik yoluyla gelir ve bu süreçte ideolojik olarak yumuşar ve olgunlaşır. İşimiz ne kadar zor ve durumumuz ne kadar vahimse, ideolojik çalışmayı o kadar verimli bir şekilde yürütmeliyiz. İdeolojinin önemi konusunda ısrar ediyorum. İdeolojinin her şeyden önce gelmesi gerektiğini savunuyorum ve ideolojiye her türlü zenginlikten çok daha fazla değer veriyorum.

"Çalışmak aynı zamanda savaşmaktır" - bu gerçek hayatta öğrendiğimiz bir gerçektir. Bir devrimci hayatının son anına kadar, bir an bile ara vermeden çalışmalıdır. Çalışmadığı sürece zihni paslanacaktır. O zaman da öngörüden yoksun kalacaktır. Sadece anavatanlarının geleceği için gece gündüz çalışanlar, bugünün zorluklarının üstesinden gülümseyerek gelenler, sadece gelecek nesilleri için geleceği planlayanlar, durmaksızın düşünenler ve çalışanlar gerçek komünistler ve ateşli devrimciler olabilirler.

4. İnsanlar ve Hizmetkârları

Hiçbir ulus Koreliler kadar merhametli değildir. Bu yüzden şöyle bir sözümüz var: Kötü bir ruh ritüel dualara karşı koyamaz, bir insan merhamete karşı koyamaz. Koreliler özellikle ziyaretçilere karşı misafirperverdir ve bu bir erdemdir. Ziyaretçilerine içten bir misafirperverlik göstermek halkımızın iyi kalpli bir geleneğidir.

İnsanlar, kendilerine sempati duyan ve onları anlayanlara tereddüt etmeden kalplerini açıyor ve onları yakıcı bir coşkuyla kucaklıyorlar. Ama içinde büyüdüğü toprağın halk olduğu gerçeğini hiç düşünmemiş nankörlere, halkın kendisine hizmet etmekle yükümlü olduğunu ve hizmet edilmeye hakkı olduğunu düşünen küstahlara, halkı istediği gibi yönetebileceğini sanan bürokratlara kapıyı çarpıp çıkar. Halkı istedikleri zaman süt veren bir inek gibi gören sömürücüler, her zaman halkı sevdiklerini söylemelerine rağmen halk acı çekerken gözlerini kapatan ve kayıtsız kalan gevezeler, tüm bu ikiyüzlüler, aylaklar ve dolandırıcılar halk tarafından değer görmezler.

Hayatım boyunca pek çok kez hayırseverlerden yardım aldığım için, şansın her zaman benden yana olduğunu söyleyebilirim. Hayatlarını insanlara adayan insanlar için şansın cömert olması

doğaldır.

İnsanların sevgisini kazanan bir insan mutlu, kazanamayan bir insan ise mutsuzdur. Bu, hayatım boyunca sürdürdüğüm mutluluğun doğasına ilişkin görüşümdür. Geçmişte olduğu gibi bugün de insanların sevgisini kazanmaktan büyük gurur ve sevinç duyuyorum. Bunu hayatın gerçek anlamı olarak görüyorum. Sadece bu gerçek anlamı anlayanlar halkın gerçek evlatları ve sadık hizmetkârları olabilirler.

Halkın bizim gücümüz, bilgeliğimiz, canımız ve ruhumuz olduğunu unutmamalıyız; bu nedenle onlara güvenmeli, onlardan öğrenmeli, onlara dayanmalı ve onların çabalarından yararlanarak mücadele etmeliyiz; onların yükümlülüğü altına girmek için onlar tarafından sevilmeliyiz ve bunun için öncelikle onları sevmeliyiz;

Tüm Japon karşıtı devrim boyunca bir gerçeği yoğun bir şekilde hissettik: eğer bir ordu halkın desteğine sahip değilse, asla güçlü olamaz ve bir zafer kazanamaz. Japon karşıtı silahlı mücadele sırasında her zaman "Balık susuz yaşayamayacağı gibi, gerillalar da halk olmadan yaşayamaz" görüşünü savunduk. Bir slogan özetle "orduyu desteklemek ve halkı sevmek" şeklinde özetlenebilir. Bu, halkın orduyu savunması ve ordunun da halkı

sevmesi gerektiği anlamına geliyor. Bir ordu ancak halkı gerçekten sevdiğinde, onların isteklerine saygı gösterdiğinde, çıkarlarını savunduğunda ve canlarını ve mallarını koruduğunda halktan kesintisiz destek alabilir.

Benim de hayatım boyunca yakından tecrübe ettiğim gibi, bir insan kendini halkın bir evladı, hizmetkârı ve dostu olarak görmeli, onlarla kaynaşmalı ve aynı zamanda onları ebeveynleri, kardeşleri, kız kardeşleri ve öğretmenleri olarak kabul etmelidir. Halkın öğretmeni, onlara hükmeden bir bürokrat ve onları yöneten bir lider olduğunu iddia eden hiç kimse onlarla kaynaşamaz ve onların güvenini kazanamaz. İnsanlar bu tür kişilere zihinlerini açmazlar.

Kendisini insanların başında hüküm süren özel bir varlık olarak gören bir insan, kitleler tarafından reddedilmeye mahkumdur. Halkın üzerinde bir damla yağ gibi süzülerek insanların arasına karışmak yerine suyun yüzeyine çıkmak asla onların sempatisini ya da güvenini kazanmayacaktır.

Halkın sevgi ve desteğini, bir devrimcinin varlığının değerini ve yaşayabileceği mutluluğu ölçen mutlak standart olarak gördüm. Halkın sevgisi ve desteği dışında bir devrimcinin hiçbir şeyi

yoktur.
Burjuva politikacılar halkı parayla kandırmaya çalışıyor ama biz kanımız ve terimiz pahasına halktan güven aldık. Halkın bana olan güveninden çok etkilendim ve bunu hayatımda yaşayabileceğim en büyük zevk olarak gördüm.

5. İnsan ve Yaşam

Dünyadaki hiçbir sevgi anne sevgisi kadar sıcak, gerçek ve ebedi olamaz. Bir anne çocuklarını azarlasa ya da dövse bile onları incitmez; onları sever. Çocukları gökyüzünden bir yıldız bile düşürebilir. Bir annenin sevgisi sınır tanımaz.

Hayatı boyunca hatırlayabileceği bir akıl hocasına sahip olan bir insan gerçekten mutlu bir insandır.

Bir insanın devrim için ailesini gözden çıkarması zor, hatta imkansızdır. Devrim insanlığın yararınadır, öyleyse devrimciler ailelerini nasıl görmezden gelebilir ve ebeveynlerinin, eşlerinin ve çocuklarının kaderine nasıl kayıtsız kalabilir? Biz her zaman ailelerimizin refahı ile ülkemizin kaderini bir ve aynı olarak gördük. Ülke sıkıntı içindeyken aileler huzur içinde kalamaz ve aileler talihsizliklerin gölgesinde kaldığında ülke de sıkıntıya

düşer. Bizim teorimiz budur. Eğer babam bana nesiller boyunca mücadele etme ve ulusal kurtuluşa ulaşma konusundaki yılmaz devrimci ruhu aşılayan bir öğretmene benzetilebilirse, annem de bana devrime girişen bir adamın geçici duygulara veya kaprislere kapılmadan belirlediği hedefe ulaşmak için sonuna kadar çaba göstermesi gerektiğini öğreten nazik bir öğretmendi.

Bir dostluğun derinliği, süresinin uzunluğu veya konuşma sayısıyla ölçülemez. Uzun süreli bir birliktelik derin bir dostluğa işaret etmeyeceği gibi, kısa süreli bir birliktelik de dostluğun sığ olduğu anlamına gelmez. Esas olan, kişinin insana ve onun kaderine, ulusuna ve onun kaderine yaklaşımındaki bakış açısı ve tutumudur. Bu bakış açısı ve tutuma bağlı olarak, dostluğun sıcaklığı iki katına çıkabilir veya soğuyabilir. İnsan sevgisi, dost sevgisi ve ülke sevgisi dostluğun mihenk taşıdır.

Doğam gereği iyimser dostları tercih ederdm. O günlerde dağlarda zorlu bir savaş verirken ve ot kökleriyle hayatta kalırken, bir iyimser bana düzinelerce silahtan daha fazla güç verdi.

Bir insan ne kadar çok paraya sahip olursa olsun, merhameti yoksa dünya tarafından terk edilecektir. Bir kişi bir kulübede yaşasa bile, ahlaki açıdan zengin olabilir, pek çok dost komşuya sahip olabilir

ve hemşerilerine karşı nazik davranırsa herkes tarafından saygı görebilir. Yani, gerçek erdem, görkemli bir evde değil, sıradan insanların yaşadığı bir kulübede de bulunur.

Biri bana en çok ne zaman mutlu ve neşeli olduğumu sorarsa, şöyle cevap veririm: Hayatımda her gün neşeli ve mutlu olaylar oluyor, çünkü dünyanın en güzel ve ideal hayatını yaratan bir ülkede, siyasi olarak en bağımsız, ideolojik olarak en ilerici, kültürel ve ahlaki olarak en medeni ve temiz kalpli insanlar arasında iyimser bir şekilde yaşıyorum. Hayatımın her günü ve saati neşe ve mutluluk dolu. İnsanların arasında olmak, onların arasında tüm ülkeye örnek olabilecek mükemmel insanları keşfetmek bana özel bir zevk ve mutluluk veriyor. Devlet meselelerini, insanların yaşamlarını ve geleceğimizi tartışma, ülkenin çiçek tomurcukları dediğimiz çocukların arasında olmak bana da büyük mutluluk veriyor. Hayatım boyunca mutluluğa bakış açımın bu olduğunu söyleyebilirim.

İnsanın olduğu yerde hayat, hayatın olduğu yerde de sanat olmalıdır. Sanatsız bir dünya nasıl insan dünyası olarak adlandırılabilir ve sanatsız bir yaşam nasıl insan yaşamı olarak adlandırılabilir? Bu nedenle insanlara her zaman edebiyatı ve sanatı sevmeleri gerektiğini ve tüm ulusun bunlardan nasıl zevk

alacağını ve bunları nasıl yaratacağını bilmesi gerektiğini söylüyorum.

Bence kişisel çekicilik asla karmaşık, muhteşem, konuşkan ve gürültücü olan şeylerden gelmez. Sadelik, yalınlık ve açık sözlülük kişisel çekiciliğin özüdür. Japon karşıtı savaşçıları Paektu Dağı ormanlarında ve Mançurya'nın çöllerinde büyük bir aile olarak birleştiren şey dostluk ve sevgiydi. Eğer bir insan topluluğu dostluk ve sevgiden yoksunsa, dağlar ve nehirler de karanlık olacaktır.

Benim hayat tecrübeme göre şarkı, devrimci iyimserliğin ve zaferin sembolüdür. Sık sık dediğim gibi insan hayatının şiire, şarkıya ve dansa ihtiyacı vardır. Bunlar olmadan yaşamanın ne zevki olabilir ki?

İyimserliğe değer veririm ve iyimser insanları severim. "Gök çökse bile bir çıkış yolu olacaktır!" benim önemli sloganlarımdan biridir. Kendim iyimser olduğum için, cehennemlerden ve yüksek sulardan bocalamadan veya sapmadan geçebildim ve bugün sağlıklı bir şekilde devrime ve inşaya liderlik etmeye devam ediyorum.

İyi şeyler yapan bir insan iyi insanlarla arkadaşlık kurar ve onlardan ayrıldıktan sonra onları mutlaka tekrar görür.

Eski insanlar sık sık "üç faydalı arkadaş" ve "üç zararlı arkadaş "tan bahsederdi. Birincisiyle, arkadaşlığı son derece faydalı olan dürüst, güvenilir ve bilgili arkadaşları kastederlerdi. İkincisiyle ise, uzak durulması gereken iftiracı, geveze, iyi huylu ama zayıf kalpli insanları kastederlerdi.

"İyi şeyler yapan bir insan iyi insanlarla arkadaş olur"- bu güzel bir sözdür. Mükemmel insanlarla arkadaş olabilmek için kişinin kendisinin de pek çok iyi şey yapması gerekir. Ülkesi ve toplumu için, yoldaşları ve komşuları için iyi şeyler yapmayan bir insanın iyi dostları da olmayacaktır.

Hem bireysel hem de ulusal bencilliğe karşı çıkıyorum. Tamamen benmerkezci bir varoluşta hangi insani değer vardır? Bana göre, bir insanın hayatındaki en büyük zevk başkalarına yardım etmektir.

Bir insanın fizyolojik yaşı, hayata karşı iyimser tutumunun derecesinden etkilenir. Aynı şekilde, bir ülkedeki devrimin başarısı ya da canlılığı da o ülke halkının devrimci iyimserliğine

bağlıdır. Bu benim kesin olarak savunduğum görüştür. İyimser bir insan sadece tek bir gün yaşayacak olsa bile hayatın değerini hissedebilir. Moral bozukluğu içinde yaşayan bir ordu ne birleşebilir ne de iyi savaşabilir. Devrimci iyimserlik kendiliğinden ortaya çıkmaz. Yalnızca kesintisiz eğitim ve sürekli ideolojik eğitim yoluyla edinilir.

Mücadeleye ülkesi, insanları ve insanlık için başlayan bir insan, hayatını ülkesi, insanları ve insanlık için sonlandırmalıdır. Ancak o zaman hayatı insanlar tarafından sonsuza kadar asil ve güzel bir hayat olarak hatırlanacaktır.

6. Askeri İşler ve Komuta

Savaş, gündelik hayatın bir uzantısı ve özlü bir ifadesi olarak görülebilir. Askerlerin savaştaki başarısı her zaman savaş alanında değil, günlük yaşamlarında önceden belirlenir. Bir muharebe, yaşamın özeti ve yansımasından başka bir şey değildir.

Savaş sadece bir güç mücadelesi değil, aynı zamanda bir ahlak ve etik sınavıdır. Ahlakın savaşın gidişatı üzerindeki etkisini ihmal eden ya da onu gereksiz bir süs olarak gören bir ordu, bir çöp yığınından başka bir şey değildir.

Bir komutan komuta ederken her zaman inisiyatif almalı ve karmaşık ve zor koşullarda tereddüt etmeden kararlılıkla hareket etmelidir. Ancak bu hiçbir şekilde emir verirken sübjektivizme ve keyfiliğe başvurabileceği anlamına gelmez. Üstlerinin emirlerini yerine getirirken ve savaşları yönetirken kitlelerin enerjisinden ve bilgeliğinden nasıl yararlanacağını bilmelidir. Birliğine sadece emirlerle komuta etmemeli, siyasi çalışmalara öncelik vererek askerlerin bilinçli coşkusunu harekete geçirmelidir.

Ülkemiz, dünyanın gözünde haklı olarak gurur duyabileceğimiz güçlü bir silaha sahiptir. Burada ordu ile halk arasındaki birlikten ve subaylar ile er ve erbaşlar arasındaki birlikten bahsediyorum. Böylesine güçlü bir silah herhangi bir askeri bilim ya da teknoloji ile yapılamaz. Sadece gerçek sevgiyle yapılabilir. Ne de olsa bir savaş, bilgelik, güven, irade ve cesaretin iki karşıt biçimi arasındaki bir düellodur. Eğer komutan cesursa, adamları da cesur olacaktır; eğer komutanın inancı sarsılmazsa, adamlarınınki de sarsılmaz olacaktır. Askerlerin iyimserliği nasıl komutanlarının inancından etkileniyorsa, halkın iyimserliği de liderlerinin inanç ve kararlılığına bağlıdır. Kitlelerin zorluk zamanlarında liderlerinin yüzüne bakmalarının nedeni budur. Bir muharebede beklenmedik bir değişiklik meydana geldiğinde ve bu değişiklik

nedeniyle bir engel ortaya çıktığında, komutan esnek bir yaklaşım benimseyerek durumla başa çıkmalıdır. Demir gibi bir irade, cesaret ve sağduyulu bir muhakeme ile önlem alın ve zorlukları soğukkanlılıkla aşın. Bunun düşmana karşı savaşta, devlet çıkarlarını korumada ve doğayı dizginleme ve toplumu dönüştürme çabalarında kaçınılmaz bir gereklilik olduğunu düşünüyorum. Değişen durumu ustalıkla karşılamak ve duruma uygun olarak hızlı karar vermek, tüm komutanların sahip olması gereken başlıca niteliklerdir.

7. İnanç ve Yükümlülük

İdeolojik ruh hali ve inanç değişirse, dostluk ve insanlık duygusu da değişir. Geçmişte birbirleriyle samimi ilişkiler içinde olan, sevinci ve sıkıntıyı paylaşan iki kişiden biri fikrini değiştirirse, dostlukları bozulur ve ayrılırlar. Değişmez ve ebedi olması gereken dostluk, taraflardan biri ideolojik olarak yozlaşırsa bozulur. Uzun süren devrimci mücadele sırasında, bir fikre sımsıkı sarılmadan bir dost olarak görev duygusunu ve dostane ilişkileri sürdürmenin imkansız olduğu dersini aldım.

Emekçiler arasında devrimcilerin canlarını tereddütsüz emanet edebilecekleri lekesiz ve sağlam bir yoldaşlık görevi duygusu

vardı. Bu yüzden, silah arkadaşlarıma her zaman devrimi yaparken zorluklar ortaya çıktığında halka gitmelerini söyledim. Acıktıklarında, susadıklarında, başlarına bir felaket geldiğinde halkı çağırmalarını söyledim. Eğer bir devrimci mücadelesinde sorunlarla karşılaşmıyorsa, devrim yapmıyor demektir. Bir çile ile karşı karşıya kaldığında, kararlılığını güçlendirmeli ve korkmadan ve güven dolu bir şekilde adım atmalıdır.

Çelik bile paslandığında işe yaramaz. İnsan çelik değildir; daha zayıftır ve değişime daha yatkındır. Ancak insanın çelikten çok daha güçlü olduğu söylenebilir. Çelik kendi kendine paslanmayı durduramaz ama insan düşüncelerindeki değişiklikleri kendi kendine kontrol edebilir ve ayarlayabilir. İnsan tam da eşsiz bir uyum sağlama yeteneğine sahip olduğu için tüm yaratılışın efendisi olarak adlandırılır ve devrimciler, ihtiyaç duydukları şeyleri yoktan var edebilen ve olumsuz bir gidişatı kendi lehlerine çevirebilen güçlü iradeli, yaratıcı ve özverili insanlar oldukları için büyük insanlar olarak görülürler.

On yıllar boyunca yaşadığım çalkantılı olaylar bana teröristlerin teröristlerin eline düştüğünü, solcuların solcular tarafından yargılanıp idam edildiğini ve kendi inançlarına sadık kalma cesaretinden yoksun olup tavşanla koşup tazılarla avlanmaya

kalkamayanların kaderinin kendi kendilerini yok etmek olduğunu gösterdi.

80 yıl boyunca çektiğim zorlukları gözden geçirerek gençlere şunu söylemek istiyorum: Eğer paranın ve zenginliğin büyüsüne kapılırsanız kirli bir adam olursunuz ve ailenize sadakatsizlik edersiniz.

Ahlaki yükümlülükler, baba ile oğul arasında olduğu gibi, arkadaşlar ve yoldaşlar arasında da mevcuttur. "Dostlar arasında güven" ifadesinin böyle bir anlam taşıdığını düşünüyorum. Eski bilgeler, ahlak ve sadakati teşvik etmek için erdemin muhalefeti silahsızlandırdığını söylemişlerdir. Şöyle demişlerdir: Erdemin olduğu yerde insan vardır; insanın olduğu yerde toprak vardır; toprağın olduğu yerde zenginlik vardır ve zenginliğin olduğu yerde de güzellik vardır. Bu Doğu felsefesinin beş kelimeyle - erdem, insan, toprak, zenginlik ve güzellik-kısaca ifade edilen ilkesi, çağdaş yaşam için derin ve değerli bir referanstır.

Yaşayan bir adam ölüleri unutmamalıdır. Ancak o zaman dostlukları kalıcı, gerçek ve ölümsüz olabilir. Birincisi ikincisini unutursa, böyle bir dostluk orada ve o zaman ölecektir. Ölmüş dostların sık sık anılması, seçkin hizmetlerinin geniş çapta

duyurulması, çocuklarına iyi bakılması ve son arzularına sadık kalınması: bunlar yaşayan insanların öncülerine, şehitlere ve ölen devrimci yoldaşlarına karşı ahlaki yükümlülükleridir. Bu sadakat olmadan, gerçek bir devrimci olunmaz.

Sadece sonsuz derecede vicdanlı bir insan sonsuz derecede dürüsttür. Dürüstlük, beyaz kar kadar saf olan vicdanımızın aynasıdır; gizlenemeyen bir feneri andırır. Üstünün yüzüne bakarak siyah olan bir şeye beyaz diyen ya da tam tersini söyleyen veya duruma göre farklı konuşarak onu pohpohlayan adam hain bir adamdır.. Hain bir adamın dilinde hakikat yeşeremez.

Japon karşıtı devrim günlerinde oluşan yükümlülükler arasında, lider ve kitleler arasındaki yükümlülükler göze çarpan bir yer işgal ediyordu. Kore devriminde birlik merkezinin oluşturulduğu zamandan bu yana, lider ve kitleler arasındaki ilişkileri güçlendirmeye her zaman özel bir ilgi gösterdik; ayrıca lider ve kitlelerin uyumlu bir bütün oluşturması, onları ahlak ve yükümlülükte birleştirmesi için elimizden geleni yaptık.

Bizim tarzımızdaki komünist yükümlülük, liderin kitlelere hizmet ettiği ve kitlelerin lidere şaşmaz bir sadakatle bağlı olduğu bir yükümlülüktür. Japon karşıtı devrimci savaşçılar sadece

liderlerine sadık kalmada değil, aynı zamanda devrimci yoldaşlarına sadık kalmada da en yüksek aşamaya ulaştılar. Sevgiye sevgiyle, güvene güvenle ve şefkate şefkatle karşılık vermek - Japon karşıtı gerillalar arasındaki yükümlülük buydu.

Hayatım boyunca izlediğim genel yönün savunma değil, saldırı olduğunu söyleyebilirim. Devrim yoluna çıktığımdan beri saldırı stratejisini ve taktiğini kullanmaya devam ettim, düşmana her zaman karşı saldırıda bulundum. İlerlememde zorluklarla karşılaştığımda, asla geri çekilmedim ya da tereddüt etmedim, etraflarından dolaşmadım ya da onlardan kaçmaya çalışmadım. Zaman ne kadar zor olursa, inancım da o kadar güçlü oldu. Yılmaz bir irade sergileyerek ve yoğun bir çaba göstererek engellerin üstesinden geldim.

Bir insan devrimi inançla yürütür ve inanç, yurttaşlarına olan güven ve gururu siyasi bir ideale olan güvenin üzerine koyar. Eğer bir insanın yurttaşlarına güveni ya da gururu yoksa, nasıl vatansever olabilir? İnanç ve irade bir devrimcinin temel nitelikleridir. Bu niteliklere sahip olmayan bir kişi devrimci olarak adlandırılamaz.

"Gerçek bir insanın" niteliklerinden söz ettiğimizde, öncelikle

onun düşüncesinden ve inancından söz ederiz; çünkü düşüncesine ve inancına ne kadar inatla bağlı kalırsa, yaşamının amacı o kadar net ve ona ulaşmak için gösterdiği çaba o kadar samimi olacaktır. Ancak, inanç ve irade değişmez değildir. Koşullara bağlı olarak daha sağlam ya da daha zayıf hale gelebilir ve yozlaşabilirler. Bir devrimcinin inancı ve iradesi yozlaştığında, devrim bunun bedelini ağır ödemek zorunda kalır. İnanç ve irade ancak devrimci örgüt içindeki yaşam ve pratik faaliyetler yoluyla geliştirilir; ancak aralıksız eğitim ve kendini yetiştirme yoluyla sağlam ve güvenli hale getirilebilir. Bu süreçler tarafından yumuşatılmayan inanç ve irade kum üzerine inşa edilmiş kalelerdir. O halde sağlam temellere dayanan bir inanç nedir? Bir insanın değer verdiği, uğruna soğuktan, açlıktan ya da dayaktan ölmeye kararlı olduğu idealine duyduğu mutlak güvendir. Başka bir deyişle, davasının haklılığına, sınıfının ve yoldaşlarının gücüne olan inançtır; aynı zamanda devrimin üstesinden gelerek devrimi gerçekleştirme kararlılığıdır. Bir insan devrimin çıkarlarını savunmak için dayak yiyerek ölmeye hazır olmalıdır.

İnancı ve iradesi ne kadar güçlü olursa, insan, siyasi bütünlüğünü de o kadar uzun süre korur. İnancından erken vazgeçenlerin siyasi bütünlüğü zamanından önce sona erer. Tarih bize gösteriyor ki bir devrim zafer üstüne zafer kazandığında ve durum elverişli

olduğunda hiç kimse tereddüt etmez ya da dönek olmaz. Ancak, içeride ve dışarıda durum karmaşıklaştığında ve devrimin önüne muazzam engeller konulduğunda, ideolojik kafa karışıklığı ortaya çıkar. Birdenbire saflarda kararsızlık baş gösterecek, başıboşlar ve teslim olmak isteyenler ortaya çıkacak ve devrime büyük zarar verecektir. İdeolojik yetiştirme derken, inanç ve iyimserlik eğitimini kastediyorum. Bir insan ideolojisini düzgün bir şekilde geliştirmediğinde, zorluklar karşısında kolayca teslim olur. İşte bu nedenle, kişinin önce ideolojisini geliştirmesi teorisinde hala ısrar ediyorum.

Kendi halkının gücüne inanmayan bir insan, istisnasız olarak bozgunculuğun kurbanı olur. Devrimin zaferine olan inancını hemen kaybeder ve mücadeleyi yarıda bırakır. Ülkemiz her fırtınada sallanmayan güçlü bir ülke haline geldi. Bu, Partimizin ve halkımızın güçlü inancından kaynaklanmaktadır. İnancı güçlü olan bir parti yozlaşmaz; inancı sağlam olan bir devlet yıkılmaz; inancı sarsılmaz olan bir halk parçalanmaz.

Kişi çıkarlarına bağlı olarak devrime ivme kazandırabilir ya da devrimin önünde durabilir. Yoldaşlarının çıkarlarını her şeyin üstünde tutarak mücadele eden bir insanın ideolojisi bir elmas kadar değişmez kalırken, devrimin ve yoldaşlarının çıkarlarını göz

ardı ederek yalnızca kişisel güvenlik ve rahatlık peşinde koşan bir insan kısa sürede ideolojik olarak yozlaşacaktır. Zor zamanlarda devrime en kolay ihanet edenler bireycilik ve bencillikle zehirlenmiş insanlardır.

Kişinin gözleri şimdiki gerçekliği görürken, inancı geleceğe bakar. Eğer kişinin inancı kırılırsa, ruhu ölür; ve eğer ruhu ölürse, insan olarak tüm değerini kaybeder. Bir insanın ahlakı da vicdanı da inancına dayanır. İnancı olmayan insan vicdanına ve ahlakına sahip çıkamaz, insanlığını koruyamaz. Ancak güçlü bir inançla kaderlerini doğru bir şekilde şekillendirebilir, yoldaşlarına sadık kalabilir ve Parti'ye ve devrime, ülkelerine ve yurttaşlarına gerçek anlamda katkıda bulunabilirler.

Hizipçiler istisnasız açgözlü kariyeristlerdir. Terfi şansları olmadığında, ya başkalarının desteğiyle ya da hileye başvurarak terfi almak için ellerinden geleni yaparlar.

Tecrübelerime göre, sarsılmaz bir inançla devrim için mücadele eden iyimser insanlar, hangi rüzgar eserse essin asla sarsılmayacaktır. Yarın idam sehpasına çıkacak olsalar bile sağlam dururlar. Buna karşılık, genel eğilimin rüzgarıyla devrime

sürüklenenler, kendi inançları olmadan, sadece denemek için mücadele girmişlerdir. İnanç, devrimcilerin can damarıdır.

Devrimin zaferine duyulan güven nereden geliyor? Kişinin kendi gücüne olan inancından. Bir devrimci ancak liderine, kendi gücüne ve kolektifinin, yoldaşlarının ve Partisinin gücüne kesin olarak inandığı zaman inancına bağlı kalabilir. Bir insan devrim yoluna kesin bir inançla çıkar. Bu inanca ne kadar bağlı kalacağı, onun nasıl eğitildiğine bağlıdır. Temkinsizce eğitilen inanç kısa sürede yozlaşacaktır. Örgütsel ve ideolojik eğitim yoluyla siyasi ve deolojik yaşam ve devrimci pratik, kişinin inancını eğitmesinin yoludur.

Bir kişinin devrimci olmadan önce insan olması gerektiği, vicdanlı ve ahlaka sadık olması gerektiği anlamına gelir. Sadece vicdan sahibi bir insan ahlaklı ve sadık olabilir. Vicdansız bir insan ahlaktan, sadakatten, fedakâr ruhtan, adalet duygusundan ve samimiyetten yoksundur. Sadece vicdan sahibi bir insan devrimci olabilir. Vicdanı lekelenirse, inancı da lekelenir; vicdanındaki bir çatlak, inancındaki bir çatlak ve mücadele ruhunun felç olması anlamına gelir.

Sadece yüz gün aç kalsa da hayatta kalabileceğine inananlar, tek

bir gün onurlu yaşamak için bin gün zorluğa gülümseyerek katlanabilenler, ıssız bir adada, ıssız bir ormanda bir avuç toprak olsalar da örgütlerinin onları bulup hatırlayacağına inananlar, kendilerini yetiştiren önderlerine ve yoldaşlarına sadık kalmak için hiç tereddüt etmeden kendilerini havaya uçurmaya ya da idam sehpasına çıkmaya hazır olanlar her zaman galip gelebilir.

Ülkenin içinde bulunduğu durum ne kadar zor olursa, devrimin zaferine ve sosyalizm davasına duyulan güvenin eğitimi de o kadar etkin bir şekilde yürütülmelidir. Güçlü inanca sahip insanlara saygı ve sevgi duyuyorum. Tarihin acı derslerinin bize öğrettiği gibi, halefler devrime sadık kalmalıdır. Lidere sadakat ahlaki yükümlülükten ayrı düşünülemez. Lidere sadakat ve ahlaki görev, halefinin sahip olması gereken ilk ve en önemli niteliklerdir. Dahası, halefin yüksek niteliklere ve liderin öncülük ettiği devrim davasını onun fikirleri ve niyetleri doğrultusunda yönetme becerisine sahip olması gerekir.

Tarihte hatırlanan başarılı aydınların hepsi ülkelerine ve uluslarına sadık, inançları ve iradeleri güçlü kişilerdi. Bu nedenle aydınların ülkelerini ve uluslarını yürekten sevmeleri, her türlü zorluğa karşı yılmaz bir irade ve devrimci bir inanç beslemeleri gerektiğini her zaman vurguluyorum.

8. Güven ve Yoldaşlık

Kapitalistler para kazanmaktan büyük zevk aldıklarını söylerler, ama ben en büyük zevki ve ilgiyi yoldaşlar edinmekten aldım. Bir insanın bir yoldaş kazandığında duyduğu mutluluğu, bir insanın bir parça altın elde ettiğinde duyduğu mutlulukla nasıl kıyaslayabiliriz! Böylece yoldaş kazanma mücadelem Hwasong Uisuk Okulu'nda başladı. O zamandan beri tüm hayatımı yoldaş kazanmaya adadım.

Arkadaşlık zamanın geçişinden çok daha güçlüdür. Geçen zaman her şeyi yok edebilir ama dostluğu asla. Gerçek dostluk ve gerçek aşk ne yaşlandıkça zayıflar ne de bayatlar.

Şimdi bile insanlara inanmanın iyi olduğunu ama onlar hakkında yanılsamalara kapılmanın yanlış olduğunu söylüyorum. Yanılsamalar bilimsel olmayan şeylerdir ve bu nedenle, eğer bir kişi yanılsamalara kapılırsa, ne kadar anlayışlı olursa olsun, telafisi mümkün olmayan bir hata yapabilir.

Babam, kendisine iyi bir insandan bahsedildiğinde, ne kadar uzun

olursa olsun, nerede olursa olsun, her mesafeyi kat eder, ne pahasına olursa olsun onunla el ele verir ve onu kendi gibi düşünen bir insan olarak kazanırdı. Bana yetenekli insanların her şeye karar verdiğini ve devrimci çalışmanın zaferinin ne kadar çok gerçek yoldaşın kazanıldığına bağlı olduğunu öğretti.

Kişi kelimenin gerçek anlamıyla bir devrim geçirmeden yoldaşlar arasındaki gerçek sevgiyi deneyimleyemez ve savaş alanında ateş yağmuru altında ölümün gölgesinde hayatını yoldaşlarıyla paylaşmadan böyle bir sevgiyi anlayamaz.

Para ya da kâr peşinde koşmak yerine ortak bir ideal temelinde ideolojik ve ahlaki olarak birleşmiş devrimci bir kolektif için birbirine güvenmenin, birliğini ve sağlam gelişimini garanti eden can damarı olduğunu söyleyebiliriz. Karşılıklı güven sayesinde, kolektifte komünist ahlak yükselir: yoldaşlar birbirlerini sever, üstler birbirlerine sevgiyle bakar.

Kapitalistler para olmadan yaşayamazken, komünistler güven olmadan yaşayamazlar. Ülkemizde güven, toplumsal ilişkilerin ve kolektivizmin varoluş biçiminin ayrılmaz bir parçasıdır. Örgütünün ve yoldaşlarının kendisine güvendiğine inanan herkes, Parti ve ülke için mücadelede akıl almaz bir enerji sergileyebilir.

Güven sadık insanlar, güvensizlik ise hainler üretir sözünün böyle bir ilkeye dayandığını düşünüyorum.

Komünist insan ilişkilerinde, silah arkadaşımın oğlu benim oğlumdur ve bunun tersi de geçerlidir. Hastalandığımda yoldaşım da benim acımı hisseder ve tam tersi, acıktığımda yoldaşım da benim açlığımı hisseder ve tam tersi - bu komünist etik ve ahlak, komünisti dünyanın en güzel insanına dönüştürür.

Çocukluğumdan beri insanları mallarına mülklerine bakarak yargılamaktan kaçınmış, bunun yerine insanlara, hemşerilerine ve anavatanlarına duydukları sevgiye bakmışımdır. Zengin insanlara bile, eğer insanlarını ve ülkelerini seviyorlarsa, olumlu gözle bakardım.

Bir insanın arkadaşlığı arkadaşının ölümüyle sona eriyorsa, böyle bir bağ gerçek bir arkadaşlığın işareti olarak kabul edilebilir mi? Yaşayan bir insan ölmüş arkadaşını hatırlarsa, arkadaşlık canlı ve diri kalır.

Sağlam bir yoldaşlık ancak savaşla gelişebilir ve gerçek değeri ancak tekrarlanan denemelerle kanıtlanabilir. Yoldaşlığı, bir kişinin gerçek bir devrimci olup olmadığının mihenk taşı olarak

görüyorum. Bu, komünistlerin çekirdeği, ahlaki temeli, onları dünyanın en iyi insanları yapan ve diğer insanlardan ayıran kişilik özelliğidir. Eğer kişi yoldaşlıktan yoksunsa, hayatının yapısı temelsiz inşa edilmiş bir bina gibi yıkılır. Yoldaşlığı güçlü olan insan hatalarını düzeltme yeteneğine sahiptir.

Kanunlar tek başına dünyadaki her şeyi yönetemez. Yasaların yapamadığını yükümlülük ve ahlak yapar.

Devrime yoldaşlar kazanarak başladık ve yoldaşça yükümlülüğü ve birliği güçlendirerek, halkla yakın ilişki kurarak ve onlarla kopmaz bağlar oluşturarak onu sürekli derinlemesine geliştirdik. Bugün olduğu gibi geçmişte de yoldaşlık, devrimimiz için belirleyici olan önemli bir yaşam çizgisiydi. Koreli komünistlerin şanlı mücadelesinin onlarca yılı, yoldaşlığın ve yoldaşça yükümlülüğün gelişiminin tarihi olarak söylenebilir.

Kişinin sosyal konumu değişmez değildir; kişi bu konumu kazanabilir ya da kaybedebilir. Bu nedenle, insanlar gerçek bir yoldaşlık ilişkisi sürdürmek istiyorlarsa, insanın sosyal konumuna değil kişiliğine saygı göstermelidirler.

Komşuları bir aksilik yaşarsa, insanlar onlara sıcak ve içtenlikle

yardım etmelidir.

Güvensizlik size hiçbir şey kazandırmazken, güven size çok şey kazandıracaktır. Başkalarına ilişkin yanlış imajları, özellikle de devrimin bir krizden geçtiği zamanlarda reddetmeliyiz. İnsanlara güvenmek ve onları sevmek iyidir, ancak insanlara yanılsamalarla yaklaşmak iyi değildir. İdeoloji değişmez değildir. Bugün bir insanın düşüncesi, yarınkinden farklı olabilir. Dün neyse yarın da o olacak diye bir şey yoktur.

Sınavlarımız ne kadar zor olursa, utkuya ulaştığımız an o kadar mutlu olur. Yoldaşlar birbirleri için ne kadar değerli olduklarını en çok bir ayrılıktan sonra yeniden bir araya geldiklerinde anlarlar. Ortak bir amaç uğruna kan döken yoldaşlar arasındaki ayrılıklar ve kavuşmalar yoldaşlıklarını güçlendirir. Böyle yakın dostluklar en güçlü fırtınada bile bozulmaz.

Devrimi yürütürken çok şey yaşadım ve en çok değer verdiğim şey yoldaşların deneyimleridir. Hayatını yoldaşlarının özgürlüğüne ve kurtuluşuna adama kararlılığıyla devrim yoluna çıkmış bir insan için en değerli şeyler yoldaşlar ve yoldaşlıktır. Eğer sadık ve fedakâr yoldaşlar birleşirse, cehenneme karşı galip gelebilirler. Bu yüzden her zaman insanın yoldaşlar kazanırsa

dünyayı kazanabileceğini ve yoldaşları tarafından terk edilirse dünyayı kaybedeceğini söylerim.

"Yoldaş" kelimesi aynı fikirde olan kişi anlamına gelir. Zihin ideolojiden ayrılamaz. Yoldaşlar arasındaki ilişki geçici çıkarlar veya zihinsel hesaplamalara bağlı olamaz; bu koşullara bağlı olarak kolayca parçalanır. Ancak ideoloji ve iradeye dayalı yoldaşlık ilişkisi ebedidir; kurşunlar ya da darağacı bile bunu bozamaz.

İnsan sevgisinde -anne-baba ve çocukları arasındaki sevgi, karı-koca arasındaki sevgi, sevgililer arasındaki sevgi, öğretmen ve öğrencileri arasındaki sevgi ve yoldaşlar arasındaki sevgi- önemli şeyin bağlılık ruhu olduğuna inanıyorum. Kendisi aç, üşümüş ve acı çekerken, sevdiği kişiyi açlıktan, acıdan ve soğuktan kurtarmak için gerekirse kendini ateşe atmak, darağacıyla yüzleşmek - ancak bu fedakâr adanmışlık ruhu en güzel, en yüce ve en içten sevgiyi yaratabilir.

Silah arkadaşlarına duyulan sevgi kaya gibi sağlamdır. Bunun nedeni, silah dumanları arasında geliştirilmiş olması ve insanları ateşe atılmaya ve yoldaşları uğruna hayatlarını feda etmeye bile teşvik etmesidir.

Yükümlülüklerine sadık olmak bir insan için gerçekten asil bir davranıştır. Sadakat sayesinde insan asil bir varlık haline gelir ve sadakat sayesinde insan hayatı bir çiçek bahçesi kadar güzelleşir.

Annemden 14 yaşında ayrıldığımdan beri halkın ve yoldaşlarımın arasında yaşıyorum. Japon karşıtı devrim günlerinde, yeni bir ülke inşa etme günlerinde ve Anavatan Kurtuluş Savaşı günlerinde yoldaşlarım bana sadakatle yardım etti ve tereddüt etmeden korudu. Beni kurşunlardan, yağmurdan, kardan ve hastalıktan koruyan canlı kalkanlar oldular. Zihinsel acılar çektiğimde bana güç verdiler. Ne zaman yorulsam ya da acı çeksem, yaptığım ilk şey yoldaşlarıma ve insanlara seslenmekti. Bana taze güç verdiler, benim için tıkanan yolları açtılar ve ne kadar zor olursa olsun her görevi yerine getirebileceğime dair bana güven aşıladılar. Japon karşıtı devrimin tüm süreci, halkı tarihin yapıcıları olarak ele aldığımız, onları siyasi bilince uyandırdığımız ve kurtuluş savaşının ön saflarında yer almaları için örgütlediğimiz bir sevgi ve güven tarihiydi. Bu aynı zamanda halkın kanını ve terini dökerek tarihin onurlu yapıcıları olduğunu gösterdiği bir mücadele ve yaratım tarihiydi. Bu insanlar ve Devrimci Halk Ordusu savaşçıları, yeni bir ülke inşa edecek olan devrimimizin itici gücüydü. Japon karşıtı devrimde, onların gücüne inandığımızda ve

onlara güvenerek, onların sevgi ve desteğini alarak mücadele ettiğimizde, her türlü zorluğun üstesinden gelebileceğimiz ve her türlü sıkıntıdan zaferle çıkabileceğimizi öğrendim.

9. Gelenekler ve Ardıllık

Hayalleri, cesareti, şevki, arzusu, mücadele ruhu ve romantizmi olmayan bir genç, genç değildir. İnsanın gençliğinde asil bir ideali olmalı ve zorluklar ne olursa olsun onu gerçekleştirmek için inatla mücadele etmelidir. Taze fikirlere, sağlıklı ve güçlü bir bedene sahip olan gençlerin alın terleri ve kanları pahasına yetiştirdikleri ve kopardıkları tüm meyveler ülke için değerli birer zenginliktir. Halk, bu zenginliği yaratan kahramanları asla unutmaz.

Bir önceki neslin fikirleri, aynı soydan gelen çocuklar tarafından doğal olarak miras alınmaz. Ancak genç nesiller, öncüleri tarafından verilen seçkin hizmet ve bunun değeri hakkında her şeyi bildiklerinde, dedelerinin ve babalarının nesilleri tarafından başlatılan devrimci davayı miras alabilirler.

Çocuklarla birlikte olmak hayatımın en büyük zevklerinden biriydi. Onların kahkahaları beni yaşadığım zorluklardan ve zihinsel eziyetlerden kurtarıyordu. Çocuklarla kaynaşın, onların

duygularını paylaşın, güçlü bir yaşama arzusu hissedeceksiniz ve onların hayata güzellik ve çeşitlilik getirdiğini anlayacaksınız. Ayrıca, onları tam çiçeklenmeye ulaştırmak ve gözlerinde parlayan idealleri korumak gibi asil bir görev duygusuyla ilham alacaksınız.

Devrimimiz, Sosyalist Emekçi Gençlik Birliği ile birlikte Çocuk Birliği'ni hala İşçi Partisi için güvenilir bir yedek olarak görmektedir. Bu nedenle ülkedeki tüm değerli şeylerle çocuklar için saraylarımızı inşa ediyor ve genç neslin eğitimi için hiçbir şeyi esirgemiyoruz. Bugün hala yetkililere genç nesle sevgiyle bakmalarını söylüyor ve çocukların ülkemizin kralları olduğunu tekrar tekrar vurguluyorum. Çocukları sevmeyen ve onlara değer vermeyen bir devrimin geleceği yoktur. Böyle bir devrimin görkemli idealine ulaşmasını beklemek aptallık olur.

Ben gençleri her zaman devrimin öncüleri olarak gördüm. Onlar, devrimci mücadelenin ve toplumsal hareketin yükünü çeken ve geleceğin kaderini omuzlayan öncü, ana güç, omurga güçtür.

Çocuklar işçi sınıfının, ulusun ve insanlığın çiçekleridir. Bu çiçekleri gereken özenle yetiştirmek biz komünistlerin asil görevidir. Devrimin geleceği çocuklarımızın eğitimine bağlıdır.

Devrim tek bir kuşak tarafından gerçekleştirilmez: birçok kuşak tarafından tamamlanır. Bugün devrimden biz sorumluyuz; ancak yarın bu çocuklar devrimin kaderini taşıyan ana güç olacaklar. Sonuç olarak, Kore devrimine sonuna kadar sadık kalacaksak, devrimimizi ileriye taşıyacak olan haleflerimizi güçlü bir şekilde yetiştirmeliyiz.

Genç nesillere duyulan sevgi, insan sevgisinin en özverili ve dinamik türüdür; insanlığa adanmış tüm övgülerin en saf ve en güzelidir.

Tarih bir fırçayla katranlanamaz, yakılamaz ya da kılıçla kesilip atılamaz. Kim ne derse desin, tarihimiz olduğu gibi kalacaktır.

İnsanlar genellikle iyi ebeveynlere sahip çocukların, ebeveynlerinin etkisi sayesinde faydalı yetişkinler olarak yetişeceklerini söylerler. Bu doğru. Aynı şekilde, iyi ebeveynlere sahip zeki çocuklar onlar tarafından aydınlatılacak ve uyandırılacak ve onlara ayak uydurmaya çalışacaklardır. Bu nedenle her zaman gençlerin ailelerinde devrim yaratmadaki rollerinin önemini vurguluyorum.
Ebeveynlerinizin etkisi önemlidir, ancak devrim davasını üstlenmek için kendi çabalarınızı göstermeniz gerekir. Atalarınızın

emeğiyle geçinmeyi hayal etmemelisiniz.

Genç nesiller çok çalışıp güçlendiklerinde ülke refaha kavuşacak ve insanlar yüksek bir saygınlık ve özgüven duygusuna sahip olacaklardır. Haysiyet gökten zembille inmez. Ancak Parti büyük, lider büyük ve ülke müreffeh olduğunda insanlar yüksek bir saygınlık ve özgüven duygusuna sahip olurlar. Genç nesil, Parti'yi ve lideri destekleyen ana güç rolünü oynamalı ve müreffeh bir ülke inşa etmek için çok çalışmalıdır.

Kim Jong Il'in Paektu Dağı'nın bir oğlu olması, onun Japon karşıtı devrimden ulusun bir evladı olarak doğduğu anlamına gelmektedir. O, Japon karşıtı devrimci savaşçıların kucağında yaşamına başlayan ve devrimimizin bir dayanağı olarak yükselen Kore'nin bir evladıdır. Kim Jong Il'i ulusun lideri olarak yetiştiren Paektu Dağı'ydı. Dağın savaşçıları onu bir lodos yıldızı olarak yetiştirdi ve dağın ruhu onun içinde saklı.